

Chojnice, dnia 13 lipca 1938 r.

ORĘDOWNIK POWIATOWY



POWIATU CHOJNICKIEGO

Nr. 25

PREŠÓ

DZIAŁ URZĘDOWY:

- | | | |
|----|---|----|
| 58 | Przedruk rozporządzenia Ministrów Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 21. sierpnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o warunkach higienicznych mieszkań służbowych pracowników rolnych i leśnych. | 93 |
| 59 | Przedruk ustawy z dnia 4. maja 1938 r. o podatku obrotowym | 94 |

DZIAŁ URZĘDOWY

58

PRZEDRUK ROZPORZĄDZENIA Ministrów Opieki Społecznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych

z dnia 21 sierpnia 1937 r.

wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o warunkach higienicznych mieszkań służbowych pracowników roln. i leśnych

Na podstawie art. 2 ust. (1) lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 325) i stosownie do § 1 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 9 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 390) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy mieszkań służbowych pracowników w gospod. rolnych i leśnych oraz w przedsiębiorstwach z nimi związanych nie posiadających przeważającego charakteru przemysłowego lub handlowego, jak również bezpośredniego otoczenia tych mieszkań.

§ 2. (1) Mieszkania dla pracowników rolnych i leśnych mieszkających wraz z rodziną powinny składać się co najmniej z jednej izby i komory o łącznej powierzchni nie mniejsz. niż 25m² i jeżeli nie ma kuchni oddzielnej, powinny mieć piec kuchenny.

(2) Izby mieszkalne dla samotnych, oddziel-

ne dla mężczyzn i oddzielne dla kobiet, powinny być tak obszerne, aby na każdą osobę przypadło nie mniej niż po 4 m² podłogi.

§ 3. Stosunek powierzchni okien do podłogi w izbach mieszkaln. domów budowanych przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), powinien wynosić co najmniej 1:15, a w izbach mieszkalnych domów budowanych po wejściu w życie przepisów wymienione go rozporządzenia — stosunek ten powinien odpowiadać normom ustalonym w tych przepisach

§ 4. W izbach mieszkalnych podłogi powinny być drewniane, całe i szczelne.

§ 5. Izby mieszkalne powinny być wewnątrz wytynkowane lub przynajmniej dokładnie uszczelnione i co roku wapnem bielone lub malowane.

§ 6 (1) Drzwi i okna powinny być otwieralne i szczelnie zamykające się.

(2) Okna w mieszkaniach, w których mieszka się w ciągu zimy, powinny być podwójne.

(3) Co najmniej jedno okno w izbie powinno mieć lufcik.

§ 7. (1) Dachy powinny być całe i szczelne.

(2) Piece powinny być co roku doprowadzane do porządku przed 1 listopada.

§ 8. (1) Do warunków higienicznych mieszkań służbowych należą:

1) urządzenia zapewniające wodę zdatną do picia i potrzeb gospodarczych.

2) ustępy należycie zbudowane w liczbie co najmniej jednego na 15 mieszkańców.

3) odpowiednie miejsca na śmietniki i gnojowiska.

4) odpowiednie pomieszczenia dla celów gospodarczych, a co najmniej piwnica i chlewik.

(2) Mieszkanie i pomieszczenia pospodarcze powinny być zabezpieczone przed wodą napływającą.

§ 9. (1) Zabronione jest wszelkiego rodzaju zamieszczanie studni i bezpośredniego jej otoczenia, w szczególności zaś pranie bielizny i mycie naczyń bezpośrednio przy niej oraz poje nie zwierząt z wiader, którymi czerpie się wodę dla ludzi.

(2) Wiadro służące do czerpania wody powinno być umocowane na stałe na łańcuchu lub przy żurawiu. Wszelkie urządzenia mechaniczne do wydobywania wody powinny być zawsze w stanie zdatnym do użytku.

§ 10. (1) Gnojowiska i śmietniki powinny być tak urządzone aby nie zanieczyszczały otoczenia mieszkalnego.

(2) Wyrzucanie śmieci i wylewanie nieczystości w miejscach na ten cel nie przeznaczonych jest zabronione.

§ 11. (1) Pomieszczenia mieszkalne i gospodarcze oraz ich otoczenie powinny być utrzymywane w porządku i czystości.

(2) Trzymanie inwentarza żywego w pomieszczeniach nie przeznaczonych na ten cel jest zabronione.

§ 12. Wykroczenie przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego pociąga za sobą odpowiedzialność w myśl art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 325).

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.
Minister Opieki Społecznej.

Marian Zyndram - Kościakowski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
J. Poniatowski

59

PRZEDRUK USTAWY

z dnia 4 maja 1938 r.

o podatku obrotowym

Przedmiot opodatkowania

Art. 1 (1) Prywatnoprawne zawodowe i odpłatne świadczenia rzeczy bądź usług, wykonywane na obszarze Państwa, podlegają podatkowi obrotowemu.

(2) Obowiązek podatkowy istnieje niezależnie od tego, czy wykonywanie świadczeń objętych ust. (1) odbywa się z zachowaniem warunków prawem przepisanych.

Osoby opłacające podatek.

Art. 2 Płatnikami podatku są osoby fizyczne lub prawne, spółki, jawne komandytowe i spadki wakujące, spełniające świadczenia określone w artykule 1.

Zwolnienia.

Art. 3 Wolne od podatku są:

1) sprzedaż wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego, nie przerobionych w zakładach przemysłowych, dokonywana bez utrzymywania w tym celu stałych miejsc sprzedaży poza obrębem własnych lub dzierżawionych gruntów Gospodarstwem rolnym w rozumieniu ustawy niniejszej jest również gospodarstwo leśne, ogrodowe, hodowlane, łowieckie, pszczelarskie, rybne lub rybołówstwo na wodach otwartych i zamkniętych w rozumieniu ustawy o rybołówstwie; podlega jednak podatkowi:

- a) sprzedaż wytworów gospodarstwa mlecznego, prowadzonego na obszarze gminy miejskiej, które nie ma charakteru gospodarstwa rolnego,
- b) sprzedaż drewna z wyrębów leśnych dokonywanych przez kupców;

2) dzierżawa lub najem nieruchomości lub ich części;
podlega jednak podatkowi najem pomieszczeń przy wykonywaniu przemysłu gospodniego (hotele, pensjonaty, zajazdy itp.)

3) operacje kredytu długoterminowego;

4) świadczenia spełniane za wynagrodzenie, podlegające podatkowi dochodowemu według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym;

5) nauczanie w zakładach naukowych oraz praca zawodowa nauczycieli i wychowawców młodzieży;

6) twórczość bądź działalność naukowa oświatowa artystyczna, literacka i publicystyczna, nie połączona z prowadzeniem odpowiedniego przedsiębiorstwa;

7) czynności polegające przeważnie na pracy fizycznej, której celem nie jest wytwarzanie lub przetwarzanie i które też nie są rzemiosłem w rozumieniu prawa przemysłowego.

8) sprzedaż eksportowa, dokonywana na rachunek własny bądź krajowych przedsiębiorstw eksportowych oraz transakcje z firmami zagranicznymi, wynikające z obrotu uszlachetniającego czynnego, pod warunkiem udowodnienia tych obrotów prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi. Pojęcie krajowego przedsiębiorstwa eksportowego określi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Roln.

9) świadczenia przedsiębiorstw żeglugi morskiej i powietrznej;

10) świadczenia przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” w zakresie wykonywania przez to przedsiębiorstwo prawa zakładania, utrzymywania i eksploatacji urządzeń pocztowych, telegraficznych, telefonicznych i radiokomunikacyjnych;

11, świadczenia szpitali, odpowiadających warunkom, określonym w art. 3 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. 38, poz. 382), klinik szkół akademickich prowadzonych przez instytucje

społeczne ośrodków zdrowia i przychodni oraz świadczenia sanatoriów (domów zdrowia, domów wypoczynkowych) prowadzonych przez zrzeszenia pracownicze, działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach i związki zawodowe a użytkowanych wyłącznie przez członków tych stowarzyszeń i związków oraz ich rodziny;

12) świadczenia prowadzonych we własnym zarządzie i na własny rachunek przez Państwo, związki esamorządu terytorialnego oraz szkoły akademickie; wodociągów i kanalizacji, laboratoriów do badania produktów, zakładów dezynfekcyjnych, oczyszczania miast, łaźni kąpielisk, rzeźni, targowisk, elektrowni, gazowni, telefonów, lombardów oraz tramwajów i autobusów, kursujących wyłącznie w granicach gmin miejskich;

13) świadczenia kolei żelaznych będących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w zakresie przewozu osób i rzeczy kolejami żelaznymi; z

14) świadczenia komunalnych kas oszczędności gminnych kas pożyczkowo - oszczędnościowych, pracowniczych kas ubezpieczeń oraz prowadzonych przez zrzeszenia pracownicze i wolno zawodowe kasy pomocy członkom tych zrzeszeń (emerytalnych, pożyczkowo - oszczędnościowych, pogrzebowych itp.);

15) świadczenia prowadzonych lub utrzymywanych przez Państwo, związki samorządowe, szkoły akademickie, zakony i zgromadzenia za zgodą prawnie uznanych wyznań religijnych zrzeszenia działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach lub prawa przemysłowego instytucje dobroczynne lub fundacje:

- a) burs internatów, zakładów poprawczych, przytułków i schronisk noclegowych itp. urządzeń o celach opieki społecznej, jeżeli te świadczenia są spełniane na rzecz osób korzystających z opieki.
- b) bibliotek, czytelni, świetlic, muzeów, galerii i przedsięwzięć wystawowych;

16) świadczenia stowarzyszeń sportowych, turystycznych i krajoznawczych, polegające na dozwolaniu używania ich urządzeń, przeznaczonych wyłącznie dla członków tych stowarzyszeń;

17) przedstawienia sceniczne i choreograficzne oraz produkcje wokalne i muzyczne, z wyjątkiem produkcji wykonywanych w zakładach gastronomicznych oraz z wyjątkiem wyświetlania filmów, choćby połączonego z innego rodzaju produkcjami.

18) czynności wytwórcze, przetwórcze i usługi o charakterze rzemieślniczym a w szczególności przemysł ludowy i domowy, praca chałupnicza i rzemiosło, wykonywane ubocznie przez rolników lub pracowników rolnych bez sił pomocniczych — w zakresie ustalonym przez rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z właściwym ministrem;

19) doręczkarstwo, furmaństwo i eksploatacja taksówek jeżeli czynności powyższe są wykonywane osobiście lub przy udziale najwyżej jednego członka najbliższej rodziny.

20) wydawanie dzienników i innych pism periodycznych;

21) odnajmowanie pokoi umeblowanych i utrzymywanie stołowni, jeżeli ilość odnajmowanych pokoi nie przewyższa trzech a ilość stołowników — dziesięciu.

Rok podatkowy.

Art. 4. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy w którym powstaje obrót podatkowy (art. 5 i 6).

Podstawa opodatkowania i wysokość podatku

Art. 5. (1) Obrót podatkowy stanowi podstawę wymiaru podatku. Obrotem jest zapłata należna za spełnione świadczenia, będące przedmiotem podatku (art. 1). Jeżeli jednak w przypadku wykonania częściowego umowy nie zawiera danych umożliwiających określenie należności za spełnione świadczenia bądź jeżeli umowa związana jest z wykonywaniem wolnego zawodu, to obrót podatkowy stanowi zapłata rzeczywiście w roku podatkowym otrzymana.

(2) W przypadku zamiany uważa się za obrót świadczenie każdej strony jeżeli świadczenie każdej strony jest zawodowe.

(3) Nie włącza się do obrotu państwowych i samorządowych podatków i opłat pośrednich, pobieranych od towarów produkowanych przez płatnika oraz opłat od kart do gry i samorządowego podatku od widowisk i hotelowego wraz z wszelkimi dodatkami do tych danin, jak również wszelkich innych podatków i opłat, które obciążają lub mogą obciążyć obrót.

(4) Wyłącza się z obrotu po udowodnieniu prawidłowo prowadzonymi księgami handlowymi koszty przewozu i ubezpieczenia towarów, wyłożone za nabywcę, wartość zwróconych towarów i udzielonych bonifikat i skont oraz sumę pobranych przy świadczeniach rzeczy odsetek prolongacyjnych, jeżeli zwrot towaru, udzielenie bonifikaty lub skonta albo pobranie odsetek prolongacyjnych dotyczy transakcji dokonanych w tym samym roku podatkowym, w którym powstał obrót lub w roku poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 6. Uważa się za szczególne rodzaje obrotu:

1) przy czynnościach kredytowych — sumę należnych procentów i innych wynagrodzeń za świadczenia oraz zysk brutto z dokonanych operacji obcymi walutami, dewizami, tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowymi;

2) w instytucjach ubezpieczeniowych nie opartych na wzajemności:

- a) 1/10 część pobranych składek od ubezpieczeń na życie i od wypadków.
- b) 1/4 część pobranych składek od ubezpieczeń pośrednich (reasekuracji) w działach rzeczowych, oraz 1/40 część pobranych składek w działach ubezpieczeń na życie i od wypadków.

- c) całkowitą sumę pobranych składek w pozostających ubezpieczeniach, przy czym do obrotu nie wlicza się składek na rzecz straży ogniowych;
- 3) w instytucjach ubezpieczeniowych opartych na wzajemności a ograniczających swoją działalność w ubezpieczeniach bezpośrednich do swoich członków, — połowę składek, wymienionych w pkt. 2) lit. a), b), i c), przy czym nie wlicza się do obrotu składek na rzecz straży ogniowych;
- 4) przy czynnościach komisowej sprzedaży — sumę należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane usługi, jeżeli komisant:
 - a) działa na rachunek osób; opłacających podatek w myśl ustawy niniejszej z tytułu sprzedaży towarów, będących przedmiotem komis.
 - b) prowadzi prawidłowe księgi handlowe i udowodni stosunek komisum umową pisemną lub korespondencją,
 - c) nie otrzymuje dla siebie, niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego lub zamiast wynagrodzenia, różnicy między ceną istotnie osiągniętą przy sprzedaży, a ceną ustaloną w umowie na rzecz komisanta.

Przy czynnościach komisum, nie odpowiadających wyżej określonym warunkom, uważa się za obrót całkowitą sumę zapłaty jaka przypadłaby komisantowi, gdyby działał na rachunek własny.

Nie wymaga się warunku, określonego pod lit. a), jeżeli komisant działa na rachunek osób trzecich przy sprzedaży tych produktów rolnych oraz surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa lub przemysłu krajowego, których wykaz ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem. Ministrowi Skarbu służy

prawo zwalniania komisantów od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, jeżeli stosunek komisowy i obrót wynika z prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych komitenta;

5) przy wykonywaniu umowy agencyjnej jeżeli agent posiada sprzedawane towary w konsygnacji i równocześnie działa w imieniu i na rachunek osób nie opłacających podatku w myśl ustawy niniejszej od wykonania umów sprzedaży, przy których zawarciu pośredniczy — całkowitą sumę za płaty, jaka przypadłaby agentowi, gdyby działał we własnym imieniu i na własny rachunek przy sprzedaży powyższych towarów; we wszystkich innych przypadkach uważa się za obrót wynagrodzenie agenta za pośrednictwo.

Również uważa się za obrót wynagrodzenie agenta za pośrednictwo przy sprzedaży surowców i półwyrobów, niezbędnych dla rolnictwa i przemysłu krajowego, których wykaz ustali Minister Skarbu w porozumieniu z właściwym ministrem

Art. 7. (1) Stawki podatku wynoszą:

1) 1,25 proc. — od obrotów udowodnionych prawidłowo prowadzonymi ksiągami handlowymi, a osiągniętych;

- a) ze sprzedaży lub wymiany nabitych w tym celu i nie przerobionych towarów, z wyjątkiem sprzedaży w aptekach; nie uważa się jednak za przerób towaru czynności przygotowawczych, dokonywanych zgodnie z istniejącymi zwyczajami przed uskutecznieniem ich sprzedaży w przedsiębiorstwach handlowych lub na ich zlecenie w obcych przedsiębiorstwach przemysłowych.
- b) z wykonywania przedsiębiorstw wydawnictw książek drukowanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;